

РЕШЕНИЕ

№ 29731

гр. София, 24.07.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 66 състав, в
публично заседание на 30.06.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Теодора Василева

при участието на секретаря Ася Лекова, като разгледа дело номер **436** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 172, ал. 5 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП).

Образувано е по изпратена по подсъдност от Административен съд – Ловеч жалба на Г. Г. М. от [населено място], подадена чрез адвокат С. М., срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка (ЗППАМ) № 25-0906-000095/17.10.2025 г., издадена от началник група към Областна дирекция на Министерство на вътрешните работи - Л., сектор „Пътна полиция“ – Л., с която на основание чл. 171, т. 2а, б. а от ЗДвП е разпоредено прекратяване на регистрацията на ППС за срок от 6 месеца.

Жалбоподателят излага доводи за незаконосъобразност на оспорената заповед. Посочва, че заповедта е издадена при противоречие с материалните разпоредби на закона и при съществено нарушение на административнопроизводствените правила.

Твърди, че неправилно е санкциониран в качеството му на физическо лице, както и, че описаното в заповедта превозно средство не представлява МПС, доколкото се касае за земеделска и горска техника.

Прави искане оспорената заповед да бъде отменена като незаконосъобразна. Жалбоподателят се явява лично в съдебно заседание заедно с адвокат М.. Същият бланкетно прави възражение за нищожност на заповедта и претендира разноски за заплатена държавна такса.

Ответникът – началник група към Областна дирекция на Министерство на вътрешните работи - Л., сектор „Пътна полиция“ – Л., в откритото съдебно заседание не се представлява и не изразява становище.

Административен съд – София-град, III отделение, 66-и състав, след като обсъди твърденията, доводите и възраженията на страните и провери оспорения акт с оглед правомощията си по чл. 168, ал. 1 от АПК, намира за установено от фактическа страна следното:

От приложения акт за установяване на административно нарушение (АУАН) серия ГА № 4712662 от 16.10.2025 г., съставен от младши автоконтролър в сектор „Пътна полиция“ – Л. към Областна дирекция на Министерство на вътрешните работи – Л. се установява, че на 16.10.2025 г. в около 18:04 ч. в [населено място] по [улица] до фирма „Монтана“ ООД И. С. Г. управлява Телескопичен товарач Manitou, с рег. № С23238, собственост на фирма „Литекс Комерс“ АД, като не притежава СУМПС – установено след справка РСОД и ОДЧ. Записано е, че И. С. Г. е неправоспособен водач, който е нарушил чл. 150.

На 17.10.2025 г. е издадена обжалваната ЗППАМ, в която административният орган е възприел фактическата обстановка по съставения АУАН (цитиран в нея) и е достигнал до заключение за извършено от И. С. Г. нарушение – управлява без да е правоспособен водач. В издадената ЗППАМ е прието, че са налице материалноправните предпоставки за прилагане на ПАМ по чл. 171, т. 2а, б. а от ЗДвП - прекратяване на регистрацията на ППС за срок от 6 месеца, като същата е приложена по отношение на Г. Г. М..

В хода на производството по делото е приета административната преписка по издаване на оспорената заповед.

Жалбоподателят е представил копие от свидетелство за регистрация на земеделска и горска техника - Телескопичен товарач Manitou, с рег. № С23238, собственост на фирма „Литекс Комерс“ АД.

От направена служебна справка в Търговския регистър се установи и, че Г. Г. М. е представител на „Литекс Комерс“ АД.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е допустима – подадена от надлежна страна – адресат на обжалвания акт, имаща право и интерес от оспорването, в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК във вр. с чл. 172, ал. 5 от ЗДвП, срещу подлежащ на обжалване акт.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Съгласно чл. 172, ал. 1 от ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, б. а), т. 6 и 7 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. По делото е приложена Заповед № 8121з-1632/02.12.2021 г. на министъра на вътрешните работи за определяне на служби за контрол по ЗДвП – структури на МВР. На основание чл. 165 ЗДвП и чл. 33, т. 9 ЗМВР, с т. 1. 3 от заповедта областните дирекции на МВР и СДВР, в рамките на обслужваната територия, са определени да осъществяват контрол по ЗДвП. На основание законовата делегация на чл. 172, ал. 1 ЗДвП директорът на ОДМВР - Л. със Заповед № 295з-31 от 07.01.2022 е определил длъжностните лица, оправомощени да издават заповеди за прилагане на ПАМ по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, 5, б. а) и т. 6 ЗДвП, сред които е и издателят на процесната ЗППАМ, чиято персонална компетентност е удостоверена с удостоверение от 06.06.2026 г. (л.23) на ВПД директора на ОДМВР – Л.. Поради изложеното съдът приема, че оспореният индивидуален административен акт е издаден от материално и персонално компетентен орган.

Спазено е изискването за форма. В проверявания акт са изложени фактическите и правните основания за упражняване на компетентността. Не се констатира нарушение на административнопроизводствените правила, които да са от такова естество и интензитет, че да са ограничили правото на защита на жалбоподателя или да рефлектират върху валидността на акта.

В тази връзка не е налице нищожност на ЗППАМ – а, каквито бланкетни твърдение прави

жалбоподателя.

По приложението на материалния закон:

Разпоредбата на чл. 171, т. 2а, б. а от ЗДвП предвижда прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство за срок от 6 месеца до една година на собственик, който управлява моторно превозно средство, без да е правоспособен водач, без да притежава свидетелство за управление, валидно за категорията на управляваното от него моторно превозно средство, или след като е лишен от право да управлява моторно превозно средство по съдебен или административен ред, както и когато свидетелството му за управление е временно отнето по реда на чл. 171, т. 1 или 4 ЗДвП или по реда на чл. 69а от Наказателно-процесуалния кодекс, както и на собственик, чието моторно превозно средство е управлявано от лице, за което са налице тези обстоятелства.

От представеното по делото свидетелство за регистрация на земеделска и горска техника - Телескопичен товарач Manitou, с рег. № С23238, е безспорно установено, че пътното превозно средство, чиято регистрация е прекратена, е собственост на фирма „Литекс Комерс“ АД.

Оспорената пред настоящия съд заповед е издадена по отношение на Г. Г. М., който по данни от Търговския регистър при Агенция по вписванията е представляващ дружеството, но не е собственик на пътното превозно средство. ПАМ – не е приложена в качеството му на представляващ Л. К.“ АД, а в лично качество.

Следователно процесната ПАМ не е приложена по отношение на собственика на земеделска и горска техника - Телескопичен товарач Manitou, с рег. № С23238, а по отношение на Г. Г. М., като физическо лице. Мярката по чл. 171, т. 2а, б. а от ЗДвП, обаче не би могла да бъде законосъобразно приложена по отношение на М., тъй като той не е собственик на ППС и следователно не може да бъде адресат на издадения индивидуален административен акт по чл. 171, т. 2а, б. а от ЗДвП. С прилагането по отношение на М. на ПАМ, представляваща прекратяване на регистрацията на МПС, което не е негова собственост, ответникът е нарушил материалния закон, тъй като принудителните административни мерки не могат да бъдат прилагани по отношение на субект, за когото законът не е предвидил това.

Неоснователни са наведените в жалбата доводи че Телескопичен товарач Manitou е земеделска и горска техника и същият не представлява МПС. Съдът приема, че същият е те са моторни превозни средства, тъй като покрива критериите за такова, дадени като легални дефиниции в нормите на пар. 6, т. 10, т. 11 и т. 16 от ДР на ЗДвП.

По изложените съображения, настоящият състав намира, че подадената от Г. Г. М. е основателна. С прилагането на ПАМ „прекратяване на регистрацията на ППС“ по отношение на лице, което не е собственик на земеделска и горска техника - Телескопичен товарач Manitou, административният орган е издал един незаконосъобразен акт, който е следвало да бъде отменен.

По изложените съображения съдът приема, че оспорената заповед, макар и издадена от компетентен орган и при спазване на формалните изисквания, противоречи на материалния закон, поради което е незаконосъобразна на основание чл. 146, т. 4 от АПК.

При този изход на спора и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК ОДМВР – Л. юридическото лице, в чиято структура е органът - ответник, следва да бъде осъдено да заплати на жалбоподателя своевременно претендираните и доказани разноски в размер на 5,11 евро – държавна такса.

Предвид изложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд – София-град, III отделение, 66-и състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 25-0906-

000095/17.10.2025 г., издадена от началник група към Областна дирекция на Министерство на вътрешните работи - Л., сектор „Пътна полиция“ – Л..

ОСЪЖДА Областна дирекция на Министерство на вътрешните работи - Л. да заплати на Г. Г. М., ЕГН: [ЕГН], разноси по делото в общ размер на 5,11 евро (пет евро и единадесет евроцента).

Решението не подлежи на обжалване на основание чл. 172, ал. 5, изр. второ от Закона за движението по пътищата.

СЪДИЯ: